

"BAŞ-KAN" NE DEMEK HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?...

Münir Aktolga
Nisan 2016

Bakın "Marksist Başdanışman" Mehmet Uçum (bu sıfatı kendisi kullanıyor"...) ne diyor: "Erdoğan'la birlikte, temsili liderlik yerine organik liderlik geldi"... "Tayyip Erdoğan'ın liderliği, diğer siyasi liderler gibi değildir. O, halkı temsil eden bir lider değildir. O halkın kendisidir"¹ ...

Sakin ha, „Beyazlar“ gibi, „bunlar kafayı yediler“ falan diyerek olayı dramatize etmeye kalkıp hafife almayın; tam tersine, „ne oluyor“ diyerek bu ruh halini anlamaya çalışın!...

„BAŞ-KAN“ nedir? Tabi ki „Türk tipi baş-kan“?...

Bakın, „baş“ ve „kan“ dan bahsediyoruz?... Kimdir, nedir bu „baş-kan“ ?... TRT 1 de yayınlanan bir dizi var, „Ertuğrul-Diriliş“... bakıyor musunuz ona?... Ha, şimdi bu diziyi getirin gözünüzün önüne, kimdir burada „baş-kan“? „Töre“ adı verilen „Kan anayasasıyla“ yönetilen, aynı kandan-soydan- gelen kişilerden oluşan yarı komünal bir toplum biçimi aşiretin „Toy“ denilen yönetim organında demokratik oy verme yöntemiyle-seçimle- belirlenen „baş-kanı“ değil midir bu?

Peki sonra ne oluyor? „Türk tipi bir baş-kanla“ yönetilen bu boy-bu aşiret, yaşamı devam ettirme mücadelesi içinde tarihsel devrim diyalektiğine tabi olarak fetihler yapmak zorunda kalıyor. Öyle ki, daha önce konar-göçer bir toplum olan, böyle ülkeleri yönetme bilgisine falan sahip olmayan bu toplum-aşiret- fethettiği-fethetmek zorunda kaldığı- ülkeleri nasıl yöneteceği problemiyle karşı karşıya kalınca yerleşik bir toplum medeniyeti olan İslam medeniyetinin yetiştirdiği devlet adamlarını-bürokratları-yardıma çağırarak (ki, bunların çoğu Anadolu Selçuklu Devleti'nin bürokratlarıdır) onlardan Devlet olmaya-bir Devletin nasıl olması gerektiğine, nasıl yönetileceğine ilişkin bilgileri alıyor. İşte, „Devletimiz“ dediğimiz Osmanlı Devletinin tarihsel devrim-fetih-diyalektiğine bağlı olarak yukardan aşağıya doğru nasıl oluştuğunun hikayesi budur!...

Tarih nedir, nasıl oluşur, ortaya çıkar?...

„İnsanlar tarihlerini kendileri yaparlar“ diyor Marks ve ekliyor, „ama bunu kendilerinden önce gelen ölü kuşakların kendilerine bıraktığı bilgi temeli mirasını temel alarak yaparlar“ ...

Önce, yaşadığımız her an'ı, her an'ın içinde atılan o adımları-adımlarımızı düşünelim; nasıl başarırız bunları, yani nasıl yaşarız? Sonra da, „tarihimiz“ dediğimiz sürece bakalım, nedir bu „tarih“ denilen süreç, yaşanan olaylar dizisi nedir, nasıl ortaya çıkıyor bunlar?...

Her şey çok basit aslında! Tek bir insanı, onun yaşam sürecini düşünelim gene: Her an, çevreden gelen informasyonlar kafamızdaki nöronal ağlarda daha önceki süreçlerde üretilerek kayıt altına alınmış bulunan bilgilerle-bilgi temelimize- değerlendirilip işleniyor mu; ortaya çıkan sonuçlar organizmamızın motor sistemine-elimize, ayağımıza vb.- iletilerek eylem haline dönüştürülüyor mu?...

¹ <http://www.diken.com.tr/tehlikeli-bir-tanim-ve-temenni-organik-liderlik/>

Burada altı çizilmesi gereken nokta, yaşam zinciri içinde atılan bütün bu adımların kaynağının daima daha önceki süreçlerin sonunda üretilmiş olan bilgilerden oluşan “bilgi temelimiz” olmasıdır!... Tek tek insanlar için olduğu kadar, elementleri insanlardan oluşan toplumlar için de geçerli olan evrensel bilgi değerlendirme ve işleme mekanizmasının-bu işlemi yaparken varolma sürecinin- kaçınılmaz sonucudur bu...

Organizmayı beyin-ve diğer organlardan oluşan bir A-B sistemi olarak düşündüğümüz zaman, nasıl ki bu sisteme ait bilgiler daha sonraki süreçlerde kullanılmak üzere beyindeki nöronal ağlarda kayıt altına alınarak muhafaza ediliyorsa, aynı şekilde, gene bir A-B sistemi olarak ele alındığı zaman toplumsal yaşam süreci içinde üretilen bilgiler de “yöneten” ve “yönetilenler” arasındaki ilişkilerle kayıt altında tutularak toplumsal hafızada muhafaza edilirler.

Ama bitmedi; buna, “yeni” bir toplumun, tıpkı ana karnında oluşan bir çocuk gibi, daima, “eskiden beri varolanın” içinde oluşup gelişerek doğduğunu da ilave etmek gerekir... Ki, bu durumda, eskinin içindeki-ana rahmindeki- gelişme süreci boyunca yeni toplum henüz daha kendi ayaklarının üzerinde yürür halde olmadığı için, bu arada atılan adımları belirleyen daima eski sistemin-annenin-bilgi temeli olacaktır...

İşte size önümüzdeki Türkiye tablosu:

Bir yanda, Osmanlı artığı kapitalizm öncesi bir toplum biçimi olarak o “eski Türkiye”, diğer yanda da, onun içinden çıkıp gelmeye çalışan modern kapitalist “yeni Türkiye”! Öyle ki, çocuk olgunlaşmış doğmuş-doğmak üzere, ama henüz daha onun kendine ait bilgi temelini kayıt altına alacak olan üst yapısı-yeni bir anayasa-üretilemediği için, o attığı adımları hala eski Türkiye’nin bilgi temelini esas alarak atmaya çalışıyor!!

İçinde bulunduğumuz sürecin temel çelişkisi budur işte!... “Yeni Türkiye”nin yeni anayasasını nasıl yapacağımızdır? Eskinin bilgi temelini esas alarak mı, yoksa artık kapitalist bir toplum haline gelmiş bulunan yeni toplumun kapitalist üretim ilişkileriyle kayıt altına alınmaya başlanmış bulunan bilgilerini-bilgi temelini- esas alarak mı?

Yol ayrımı...

Madem ki bir yol ayrımına geldik diyoruz, madem ki bu, “eskiyle” “yeni” arasındaki bir yol ayrımıdır, o halde önce içinden çıkıp geldiğimiz-hala gelmekte olduğumuz-o “eski” nedir, ondan bize miras kalan bugüne kadar kendimizi ürettiğimiz bilgi temeli nasıl bir temeldir önce ona bir bakalım. “Yeniye” ait bilgi temelini yaratma aşamasında, geçmişten bize miras kalan o eski bilgi temeliyle aradaki sınırı başka türlü nasıl belirleyebiliriz ki? Daha başka bir deyişle, eskinin nerede başlayıp nerede sona erdiğini bilmeden eskiyle olan göbek bağımızı nasıl kesebiliriz? “TÜRK TİPİ BAŞKAN”LA (“organik bir liderle”), yerleşik toplum zemininde ortaya çıkan “President” (yani “temsil eden”) arasındaki farkı nasıl belirleyebiliriz?

(Bakın, President’in, yani toplumun temsili liderinin, sözcüsünün henüz daha Türkçemizde karşılığı bir kelime bile yok!!... Onun yok da sanki “Baş-kent”in var mı? Sahi, “Baş-kent” nedir? Neden “baş-kent”, bunu hiç düşündünüz mü!? „Osmanlı’nın Baş-kenti İstanbul“ der gibi „Türkiye’nin Baş-kenti de Ankara’dır“ deyip geçiveriyoruz, doğru mudur bu!!... Örneğin, Almanca’da „Hauptstadt“ deniyor, İngilizce’de ise „Capital“... Osmanlı ve Türkiye toplumları Batı’da olduğu gibi „kent“ten çıkma toplumlar değil ki, nasıl oluyor da „Baş-kent“ deyip çıkıyoruz?? Batı’da „Baş-kent“, kent-devletlerin birleşme sürecinde bu birliği organize ettiği için, bu sürecin başını çektiği için „baş“ olan „kent“ten alır anlamını; ama bizde „kent“ yok ki „Baş-kent“ olsun!! Bizim „şehirlerimiz“ hiçbir zaman „kent“ olmamışlar ki!?... Bu konuda daha geniş bilgiler için, 136. Sayfadan itibaren <http://www.aktolga.de/t5.pdf>)...

Daha önce şunları yazmışız <http://www.aktolga.de/m50.pdf>

“Bizim sınıflı topluma-medeniyete geçişimiz konar-göçer geleneklerimizin, yani tarihsel olarak oluşmuş toplumsal DNA’larımızın (kültürel bilgilerin-yaşam bilgilerinin) Batı toplumlarında olduğu gibi toprağa yerleşerek tarımsal üretime başladıktan sonra, üretim süreci içinde, yeni üretim ilişkilerine uygun olarak değişmesiyle olmaz; fetihçilik ruh haliyle içine girilen yeni yaşam koşullarının zorlamasıyla, eskilerinin - mevcut yaşam bilgilerinin- üzerine bazı yeni bilgilerin ilave edilmesiyle (mevcut niteliksel halin içinde kalarak-öğrenmekle) gerçekleşir. Çevreye-yeni koşullara uyuma bağlı olarak, bazı toplumsal genler pasif hale getirilirken, bazıları da, ortaya çıkan yeni durumları da -bilgileri de- kodlayacak şekilde kendi aralarında yeni birliktelikler oluşturarak gelişirler. Yani, tarihe barbarlığın yukarı aşamasından girmiş yerleşik toplumlar gibi, yeni bir üretim süreci içinde yeni üretim ilişkileri yaratan, yeni yaşam tarzını bu ilişkiler içinde üretilen bilgilere göre gerçekleştiren bir toplum değiliz biz. Bu yüzden de bugünün içinde geçmişin nasıl yaşadığına-varolduğuna ilişkin çok özel bir örnek teşkil ederiz. Bizde hala binlerce yıl öncesine ait bazı toplumsal genler (yaşam bilgilerinin ihtiva eden nöronal programlar) farklı biçimler altında aktif halde olduklarından, bugünün yaşamını üretirken, farkında olmadan, bunu geçmişten kalan mirasa uygun olarak yerine getiririz. Bu genler çok değişik biçimlerde güncelleşmiş, “modernleşmiş” bilgileri üretiyor görünseler de, görünüşün biraz altına inince hemen “bizi bize benzeten” (o “alaturka”) özelliklerimizi görürüz!

Kentten çıkma Batı toplumlarında birey ve toplum önce gelir, devlet sonra. Devlet, bu zemin üzerinde oluşur; elementlerini bireylerin oluşturduğu sistemin merkezi varoluş instanzıdır devlet. Birey ise, üretim araçlarının özel mülkiyetine sahip olarak, kendisi için üretim yaptığı için bireydir. Sosyal sınıfların ortaya çıktığı temel budur. Toplum, üretim araçlarının özel mülkiyetine sahip olanlar ve olmayanlar olarak ikiye bölündüğü zaman, sınıflı toplum da oluşmuş olur. Devlet ise, böyle bir zemin üzerinde sistemin merkezi varoluş instanzı olarak ortaya çıkar...

Osmanlı Devleti’nin ve toplumunun (bir Osmanlı Cumhuriyeti olan Cumhuriyetimizin de) oluşumu ve yapısı ise bambaşkadır. Kuruluştan önceki dönemi düşünelim: Konar-göçer çoban bir aşirettir bu. Evet, bir çoban da kendisi için üretim yapmaya başlamıştır, ama o henüz daha Batılı anlamda-yerleşik toplum üyesi- bir birey değildir o; kendi varlığını henüz daha birey olarak oluşturamaz; içinde bulunduğu toplumla-aşiretle birlikte vardır. Yani, bizim anladığımız şekilde “ben” yoktur henüz!. “Ben”, toplumdur, aşirettir;ve de aşiret varsa o da vardır!..

Sonra, içinde Batı’daki anlamda bireylerin oluşmadığı bu aşiret toplumu fütuhata giriyor, ve “Devlet” haline geliyor. Bu durumda, yeni oluşan toplum ve Devlet, hiç bir zaman Batı’daki gibi, elementlerini bireylerin oluşturduğu bir sistem değildir!! Sistemin mantığına -ruhuna- göre halâ birey yoktur ortada, çünkü, özel mülkiyet yoktur (“Reaya, Allah’ın Sultana bahşettiği bir nimettir”!). “Mülk Allah’ındır”. Allah adına mülke tasarruf yetkisi ise “Devletin başına” aittir. Osmanlı sisteminin elementleri, üretim araçlarının özel mülkiyetine sahip olarak, kendisi için üretim yapan “birey”ler değildir. Osmanlı’da Allah adına da olsa, mülk sahibi olan tek “kişi” aşiret dönemi kalıntısı bir “Baş-kan” olarak merkezi temsil eden Sultan’dır. Tek “birey”, kendisi için varolan tek kişi o dur. Ama onun, yani Sultan’ın „birey „olarak „varlığı“da, Batı’daki gibi, üretim araçlarının özel mülkiyetine sahip „özgür“ bir birey olmasından kaynaklanmaz! O, Allah’a ait olan mülkün, onu temsilen sahibidir. Yani gene Batı’ daki anlamda „özgür bir birey“ yoktur ortada! “Muhteşem Yüzyıl”daki o Süleyman’ın-ya da Sultan Ahmed’in- haline baksanıza, adamlar bütün mülkün-insanların “sahibi”, ama sanki açık bir hapisanede müebbet hapse mahkum gibi yalnız olarak yaşıyorlar (bunun bir açıklaması da var tabi; Tanrı da gökte yalnız değil midir!...)

Diğer insanlara gelince, onlar da gene birey-vatandaş olmayıp, kendi varlıklarını toplumu temsil eden bu “Baş-kan”- Sultan’la-Devlet’le birlikte oluşturabilen, Devlet ve toplum varolduğu için, onunla birlikte varolan “reaya-sürü-ku” insanlardır (“Padişah’ım çok yaşa”, ya da “Devlet başa kuzgun leşe” nedir ki?..) Bu nedenle,

Osmanlı insanı için yaşamı devam ettirme mücadelesinin ön koşulu, kendisinden bağımsız olarak varolan o kutsal varlığın- Devletin- yaşamını, varlığını devam ettirmesidir! “Devlet varsa ben de varım”ın anlamı budur işte!

(Peki, “ya Devlet Başa, ya kuzgun leşe”nin anlamını düşündünüz mü hiç?... “Kan” teşkilatının “organik lideri” olan “Baş-kan” daha sonra “Sultan” olunca, o, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olarak aynı zamanda organik “Devletin organik lideri” sıfatına da sahip olur. Çünkü hala “kan-soy” esasına dayalı bir haneden Devletidir o; “Devlet benim” nedir ki??...)

Burada Devlet, adeta sınıflılaşılarak donup kalmış bir aşirettir! İşte bunun içindir ki “Devlet Hak’tır”! Çünkü, sınıfsız toplumda olduğu gibi “bütün toplumun kutsal temsilcisidir” o!! Onun kutsallığı sistem merkezinde bulunan sıfır noktasını, yani Hak’kı temsil etmesindedir. Böyle bir toplumda kendi başına birey diye birşey olurmu hiç! Ancak devlet varsa, onun kulu-kölesi, ya da çobanın sürüsüne ait bir koyun olarak vardır “birey”!!

Bazıları Türkiye’de sağında solunda “derin devlet” ararlar! Halbuki derin devlet, işte tarihsel olarak bize kalan bu miras- ruhtur-Devlet anlayışıdır. “Solcusunda da” aynıdır o anlayış, “sağcısında da”! Çünkü, “burjuvası da” vardır bu Devlet’in “işçisi de”! Önemli olan o “ruha” sahip çıkmak, kendi varlığını o ruhun içine sığdırabilmektir. O ruh ki, atalarımızdan bize kalan ve bilinç dışı olarak bütün varlığımızı kuşatan kültürel bir mirastır o. Toplumsal hafızada nesilden nesile aktarılarak günümüze kadar gelen bilgidir-antika yaşam bilgisidir (“Stratejik zihniyetimiz” nedir ki?) “Osmanlılık”, “İslamcılık”, ya da “baticılık” şeklinde de olsa, özünde değişmeden donup kalmış - ama dejenere olmuş- bir aşiret ruhudur bu! Bazan „derin Devlet“-“Gladio”, bazan “İslamın koruyucu kılıcı”, bazan da darbeci insiyatif veya “Ergenekon” şeklinde ortaya çıkan “ruh” buradan bu genetik yapıdan türemektedir!... Nitekim görüyorsunuz, “Gladiolar”, „Ergenekonlar falan “tasfiye edilse” de içimizdeki o “ruh”-“bilgi temeli- yerinde durduğu ölçüde öyle kolay kolay ondan kurtuluş yok bize!...

“Organik lider”den “Türkk tipi Baş-kan”dan yola çıkmıştık bakın nerelere geldik!!...